

II. За употреблението на неопределителният членъ.

§. 73.

Неопределителният членъ се употреблява:

Правило 1) Кога се говори въобще за едно лице, или за едно нѣщо. Н. п.: Ein Knabe war im Zimmer, едно момче бѣше въ стаята; ich sah ein Buch, видѣхъ единъ книга.

Правило 2) Преди двѣ или по много сѫществителни сѫщаго рода и числа, кога сѫ употребени едно подиръ друго. Н. п.: Ein gebildeter und ein ungebildeter Mann, kunnen keine aufrichtige Sympathie gegen einander haben; единъ образованъ, и единъ необразованъ человѣкъ, не могатъ да иматъ единъ кѫмъ другы едно искренно состраданіе.

Правило 3) Предъ едно сѫществително, кое-то служи за изясненіе на по предиye-то му слово. Примѣри: Kotel, ein Städtchen in Bulgarien, Котелъ единъ градецъ въ Бѫлгарія; Ternowo, eine alte und erinnerungsreiche Stadt, Търново, единъ ветъ и богатъ съ воспоминанія градъ.

Правило 4) Предъ имената на народъ, искуство и художество, кога стоятъ подиръ сѫществителният глаголъ *sein* сѫмъ. Er ist ein Bulgar, онъ